

En jul nära hjärtat ville hon hålla,
bereda doften, lägga snö och
grankvistar framför bron,
Hon ville säga välkommen från inuti.

Ljusen där ute höll skenet dag som natt och
drömmarna åkte kälke i branta backar,
Ibland grät hon.

Hon ville färdas minnen av hållandet, kramarna.

jag tror hon sjöng för sig själv, smådansade,

Dessa takter som ingen någonsin hört eller sett,
att andas detta, som livet

berett

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yrre med Poeter.se id #11269 innehar upphovsrätten